

POLECENIE (25) *sb n*

o oraz pierwsze i drugie e jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é lub -é.

sg N poleceni(e) (14). ◇ G polecenia (2). ◇ A poleceni(e) (7). ◇ I poleceni(e)m (1). ◇ L poleceniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. polecić.

I. Rzeczownik od „polecić” (16) :

1. Powierzenie, oddanie w opiekę (5) : Delegatio, Polecenie/ Dánie mocy ku czemu. *Mącz* 187a.

Wyrażenie: »polecenie [czyje] ku Bogu« [*przy konaniu*] (1): Polecenie iego [*Sokratesa*] óstateczne ku Bogu takie było łtworzycielu wśzech duż y mądrości tobie dużę łwą poleczam. *BielŻyw* 55.

a. O rzeczach i obiektach materialnych: oddanie w depozyt, dzierżawę [czego] (3) : Pan Iezus Ierycho przechodząc/ [...] poleceniem dziełiąci grzywien frogość Sądu vkázuie. *Leop Luc* 19 arg.

Zwrot: »[od kogo] mieć polecenie« (2): yako andrzy [!] squarskj (s)zyacz andrzeyow był wpozywanyv polowycze szyedliśka andrzeyowego y wpolowyczy wszythkiego ymynya vedluk zapyszv szwego oth kthorego ya mam poleczenie Thy tho polowycze. *ZapWar* 1525 nr 2301, 1525 nr 2302.

b. [Powierzenie funkcji:

Zwrot: »[co od kogo] w poleceniu mieć«: Naprzod łie mu bronić muśiał Krol Arábłki/ ktory ná ten czás od Zołdaná Ieruzálem y wśzyftkę okoliczność w poleceniu miał *HistOtton* 101v.]

2. Zlecenie, rozkaz; commissio Mymer¹, BartBydg, Mącz; impositus, mandatum, praescriptio Mącz (11) : Commissio. Befelung. Polecenie. *Mymer*¹ 12; Commissio, polyeczenie *BartBydg* 32; Praescriptio item, Polecenie/ roskazanie/ zákazanie/ poftánowienie vftáwá/ ftátut. *Mącz* 375c, 206c, 225d, 311a.

polecenie czyje [w tym: pron poss (2), G sb (1)] (3): MetrKor 59/75v; Mandata alicuius exponere, Poliecenie czyie oznaymić. *Mącz* 310d, 116b.

W połączeniu szeregowym (1): thedi ta ieft wolya roskazanye y poleczenie pana Bothurniskiego *MetrKor* 59/75v.

Zwroty: »[od kogo] polecenie, [co] w poleceniu mieć« [*szyk zmienny*] (1:1): *SeklWyzn* a4v; Confeci negotium. Spráwiłem to com miał w polecniu [!]. *Mącz* 114d.

»polecenie spełnić« (1): Mandatis alicuius satisfacere, Polecenie czyie łpełnić. *Mącz* 116b.

Szereg: »polecenie i roskazanie« (1): Alem iefzcze natakı łąd niebył gotow/ a dlategom ich niełądził/ iefzczem [!] tełz od pana boga poleczenia y roskazania niemam. *SeklWyzn* a4v.

II. Obowiązek do spełnienia, piastowanie powierzzonego urzędu; curatio, mandatum, munus onus, pensum, provincia Mącz (9) : Curatio, Polecenie. *Mącz* 73c, 264a.

polecenie czyje (1): Curatio est mea, Móy to vrząd/ álbo polecenie. *Mącz* 73c.

W połączeniu szeregowym (1): Provincia, Kráýiná/ Ziemiá/ Stároftwo/ Powiat. [...] Et provincia Metap. Włzeláki vrząd/ Poliecenie/ łpráwá. *Mącz* 328a.

Zwroty: »mieć polecenie« (1): Fungi munere, Być w vrzędzie/ mieć yákie polecenie. *Mącz* 237c.

»polecenie wypełnić« (2): Accurare pensum, Polecenie álbo obrok dzienny wypełnić. *Mącz* 288b, 73c.

Wyrażenie: »polecenie poselskie« = *mandat poselski (1)*: Legaticum mandatum, Poliecenie pofelskie. *Mqcz* 186d.

Szeregi: »polecenie a powinna ustawa« (1): Pensum accurare, Polecenie á powinna vftawę wypełnić. *Mqcz* 73c.

»polecenie albo (a) urzǎde« [*szyk 1:1*] (2): Collego non legitur, sed collega, Towǎrzisz w wrzędzie álbo w kómmifey wczefnik polecenia á wrzędu tego który ná mię włozón yeft. *Mqcz* 187a, 73c.

Synonimy: **1.1.** *oddanie, poruczenie, poruczeństwo; 2.* *rozkaz, rozkazanie.*

Cf **POLECIC**

KO